

[Poul Møller.]

Det forundrede mig, at den højtærede boligminister intet havde at sige i dag om huslejeloven og huslejerevisionen. Jeg tillader mig et citat fra Folketingstidende sp. 364 den 18. oktober 1962, hvor den højtærede boligminister udtalte:

„Lejeloven udløber ganske vist først om ca. halvandet år, men vi må forinden have en revision af lejeloven, der giver ejerne adgang til en rimelig forhøjelse for at kunne opnå dækning for de merinvesteringer, der er forbundet med udlejningsvirksomhed.“

Den højtærede boligminister sagde altså allerede her for halvandet år siden, at vi måtte have en revision, inden lejeloven udløb. Intet er sket, og nu hvor lejeloven skal udløbe, vil boligministeren ikke bidrage til en sådan revision. Det synes jeg ærlig talt ikke en regering kan være bekendt.

Der næst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger til den højtærede statsminister. Statsministeren var glad for, at ministerstormen var løjet af. Det er rigtigt, at stormen lagde sig og regnen kom; den livgivende regn for regeringen kom med det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale i går. Dermed blev det klart, at regeringen blev holdt i live, og at den havde sikkerhed for at kunne leve videre på det ærede medlem hr. Aksel Larsens stemmer... (K. B. Andersen: Passer ikke!). Passer det ikke?... (K. B. Andersen: Den har sit flertal!)... Måske og måske ikke. Den har måske én stemme flertal, men det kommer jo an på, hvordan de grønlandske medlemmer stemmer, og hvordan det slesvigske medlem stemmer, og det ved det ærede medlem hr. K. B. Andersen jo intet som helst om. Derimod ved han, at han i hvert fald har flertal, når det ærede medlem hr. Aksel Larsen udtaler sig, som han gjorde i går, og han ved derfor, at stormen er løjet af. Ja, det ved da den højtærede statsminister, ellers har han ikke læst sin morgenavis og ikke hørt det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale, og jeg er da ked af, hvis han virkelig tror, at det stadig står på den ene stemme. Det gør det ikke.

Den højtærede statsminister var inde på, at vi ville takkes de uafhængige. Jeg ved ikke, hvad vi har gjort for at takkes de

uafhængige. Så vidt jeg kunne høre på det ærede medlem hr. Iver Poulsens tale i går, var han langt fra tilfreds med det dagsordensforslag, han kommer til at stemme for. Vi gør ingenting for at takkes de uafhængige; og når det ærede medlem hr. K. B. Andersen før sagde om min tale, at vi har lagt en hård højrekurs, hvad er det så, han tænker på? Er der noget socialt anliggende, hvor der har været en hård højrekurs fra det konservative folkepartis side?

Jeg kan erindre et tilfælde, hvor jeg havde en diskussion med det ærede medlem hr. K. B. Andersen før det sidste valg. Det var ude i Gladsaksekredsen, hvor han var blevet sendt ud i stedet for statsminister Kampmann. Der står i VK-planen, at vi ville have tilskuddet til boligerne — de daværende rentesubsidier — afskaffet, og da det ærede medlem jo er en grundig mand, så havde han sat sig ind i, hvad der lå i nærheden af Mørkhøj skole af statsstøttet, rentesubsidieret byggeri, og han fortalte disse mennesker, der boede i Pileparken, hvor meget de ville få i lejeforhøjelse, hvis de stemte på VK-partierne. Socialdemokratiet fik jo en sejr ved denne sociale agitation imod os, men hvad gjorde de så bagefter? De fjernede rentesubsidierne, og de forhøjede huslejerne i Pileparken i Mørkhøj og andre steder, præcis på samme måde som det ville være sket, hvis VK havde fået magten. Det er den eneste gang, jeg har været uenig med det ærede medlem hr. K. B. Andersen om et socialpolitisk spørgsmål, og det ærede medlem skulle snarere skamme sig over, at han gjorde et nummer ud af det i valgkampen, når han handlede sådan efter valget, som han gjorde.

Med hensyn til de økonomiske resultater forstår jeg godt, at regeringen er glad for dem, og vi har alle grund til at glæde os over dem, som jeg sagde i forgårs. Men har man ikke lagt mærke til, at hele Europas højkonjunktur fortsætter? Det er en højkonjunktur, som fortsætter og stadig forbliver også i vore aftagerlande.

Den højtærede statsminister talte også om tingets arbejdsform. Han gav det tilsagn, at han ville gå ind på som hovedregel, at oppositionen skulle have formandspladsen, når det drejede sig om oppositionens forslag. Men se, det er vi jo ikke tilfreds med, for dette med „som hovedregel“, det betyder ingen,